Dosarul nr.4-175/2026 4-26087911-18-4-10072026

HOTĂRÂRE
în numele LEGII

01 octombrie 2026 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată, având în componența sa
Președintele ședinței, judecătorul NEGRU Nicolae
Grefieri SAMSI-CRIVORUCENCO
Valentina
Cu participarea:
avocatului contravenientului Nichitenco Veronica
făptuitorului Niculcea Andrei

În lipsa agentului constatator Ceban Constantin, care a solicitat examinarea cauzei în lipsă

a examinat în ședință de judecată publică, cauza contravențională în privința lui ***Niculcea Andrei***, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în or. Căușeni, str. *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată:
din 10.07.2026 până la 01.10.2026.
Procedura de citare a părților a fost legal executată.
În baza lucrărilor dosarului și a probelor cercetate în ședința de judecată, instanța

A CONSTATAT:

1. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 562190 din 08.07.2026, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni, Ceban Constantin, s-a stabilit că, în perioada de timp 11.05.2026 – 13.05.2026, Niculcea Andrei, aflându-se la domiciliu, a atins-o cu umărul pe concubina sa Țaran Aliona, care a căzut jos și s-a lovit cu fruntea de marginea canapelei, cauzându-i conform Raportului de expertiză judiciară nr.202530C0040 din 18.06.2026, o vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.
2. Astfel, acțiunile lui Niculcea Andrei au fost calificate de către agentul constatator în baza art.78[1] Cod contravențional.

3. Totodată, în baza prevederilor art.395 alin.(1) Cod contravențional, procesul contravențional pornit în privința lui Niculcea Andrei, de către agentul constatator a fost remis spre examinare conform competenței la Judecătoria Căușeni (sediul central).
4. În ședința de judecată, avocatul Nichitenco Veronica în interesele făptuitorului Niculcea Andrei, a indicat că din probele administrate la dosar și declarațiile lui Niculcea Andrei făcute în ședința de judecată, se constată lipsa elementelor constitutive ale contravenției incriminate acestuia. Mai mult ca atât, fapta a fost descoperită de agentul constatator în urma audierii lui Niculcea Andrei în calitate de martor în cadrul procesului penal, fără a i se explica dreptul de nu se auto incrimina, de aceea, apărătorul a solicitat încetarea procesului contravențional.
5. Făptuitorul Niculcea Andrei, în ședința de judecată nu și-a recunoscut vina în comiterea faptei incriminate și a solicitat încetarea procesului pe motiv că dânsul doar a atins-o întâmplător cu umărul, iar victima a căzut jos pe motiv că era în stare de ebrietate.
6. În ședința de judecată, agentul constatator Ceban Constantin, fiind legal citat a solicitat examinarea cauzei în lipsă și în temeiul art.455 alin.(2) și (3) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa sa.
7. Examinând materialele prezentate în ședința de judecată și audiind poziția părților în proces, instanța de judecată consideră că procesul contravențional în privința lui Niculcea Andrei, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional, urmează a fi încetat, din considerentele expuse infra.
8. Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
9. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.
10. Potrivit art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.
11. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

12. În conformitate cu prevederile art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

13. În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

14. În acest sens, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate.

15. Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

16. Totodată, în temeiul art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Însă, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

17. Potrivit art.462 alin.(1) și (5) Cod contravențional, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Dispozitivul cuprinde: a) soluția privind încetarea procesului contravențional; sau b) soluția cu privire la vinovăția persoanei de săvârșirea contravenției imputate și, după caz, la stabilirea sancțiunii contravenționale, la aplicarea măsurii de siguranță sau la înlăturarea executării sancțiunii.

18. Din esența și scopul legii contravenționale, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii.

19. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (cauza Ziliberberg împotriva Moldovei din 01.02.2005, §35, cauza Anghel împotriva României din 04.10.2007, §52 sau cauza Ozturk împotriva Germaniei din 21.02.1994).

20. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

21. Potrivit art.78[1] Cod contravențional, maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 7 la 15 zile.

22. Obiectul juridic principal al contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional, îl reprezintă relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală.

23. Obiectul material al contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional, îl constituie corpul persoanei.

24. Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

25. Potrivit art.2 Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie nr.45 din 01.03.2007, prin violență în familie se înțelege acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau al comunicațiilor electronice, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

26. Norma menționată apreciază violența fizică ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

27. În temeiul art.3 din Legea menționată, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul și victima. Aceștia pot fi, în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate

în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii, iar în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

28. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 08.07.2026, agentul constatator a stabilit că în perioada de timp 11.05.2026 – 13.05.2026, Niculcea Andrei, aflându-se la domiciliu, a atins-o cu umărul pe concubina sa Țaran Aliona, care a căzut jos și s-a lovit cu fruntea de marginea canapelei, cauzându-i conform Raportului de constatare medico-legală nr.202530C0040 din 18.06.2026, o vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

29. Astfel, acțiunile lui Niculcea Andrei au fost calificate de către agentul constatator în baza art.78[1] Cod contravențional.

30. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei, agentul constatator a anexat un șir de probe pentru a demonstra vinovăția lui Niculcea Andrei în comiterea contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional, și anume: procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 562190 din 08.07.2026; Raportul privind înregistrarea materialului în Registrul nr.2 a IP Căușeni din 23.06.2026; copia informației parvenite în Serviciul de gardă al SCO a IP Căușeni din 18.05.2026; copia procesului-verbal de cercetare la fața locului din 18.05.2026; copia Raportului de expertiză judiciară cu nr.202630C0040 din 18.06.2026; copia procesului-verbal de audiere a martorului Șopov Maria din 18.05.2026; copia procesului-verbal de audiere a martorului Niculcea Andrei din 23.06.2026; copia anchetei sociale de evaluare inițială din 02.01.2026; Raportul agentului constatator Ceban Constantin din 08.07.2026.

31. Instanța remarcă faptul că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

32. Astfel, instanța denotă faptul că agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal.

33. Prin urmare, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept in dubio pro reo.

34. La modul concret, din conținutul descrierii faptei contravenționale rezultă că Niculcea Andrei se învinuiește că ar fi îmbrâncit-o pe concubina sa Țaran Aliona, ultimei fiindu-i cauzată o vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.
35. Instanța reține însă că, pentru existența componenței contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional, nu este suficientă constatarea existenței unei vătămări neînsemnate a integrității corporale a victimei. Este necesar ca, prin probe pertinente, concludente și veridice, să fie demonstrat cumulativ faptul acțiunii violente imputate persoanei, caracterul ilicit al acesteia, urmarea prejudiciabilă și legătura de cauzalitate dintre acțiunea respectivă și vătămarea constatată, precum și vinovăția persoanei în forma prevăzută de lege.
36. Or, în speță, probatoriul administrat nu permite instanței să concluzioneze, dincolo de orice dubiu rezonabil, că vătămarea neînsemnată constatată la Țaran Aliona a fost cauzată printr-o acțiune violentă intenționată a lui Niculcea Andrei.
37. În acest sens, instanța acordă o importanță deosebită Raportului de expertiză judiciară nr.202530C0040 din 18.06.2026, prin care au fost constatate la victimă anumite leziuni corporale, apreciate drept vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Totodată, din concluziile expertului nu rezultă că leziunile respective au fost cauzate în mod cert printr-o acțiune violentă intenționată exercitată de Niculcea Andrei.
38. În același timp, instanța reține că leziunile corporale constatate la victimă au fost produse, potrivit concluziilor medico-legale, cu aproximativ 5–7 zile anterior decesului. Această constatare, deși confirmă existența unei vătămări corporale, nu este suficientă pentru identificarea persoanei care a cauzat-o și nici pentru stabilirea, prin ea însăși, a mecanismului concret de producere a leziunilor.
39. Sub acest aspect, instanța apreciază declarațiile lui Niculcea Andrei, date în cadrul procesului penal, prin coroborare cu celelalte probe administrate. Acesta a relatat că, cu câteva zile înainte de decesul concubinei sale, într-o seară, în mod accidental, a atins-o pe Țaran Aliona cu umărul, în urma căruia fapt aceasta a căzut și s-a lovit cu capul de canapea. Martorul a negat existența unui conflict între ei și a declarat că nu a lovit-o și nu a maltratat-o.
40. Instanța constată că această versiune nu este infirmată prin alte probe obiective administrate în cauză. Dimpotrivă, ea prezintă o anumită concordanță temporală cu concluziile expertizei medico-legale, potrivit cărora leziunile au fost produse cu aproximativ 5–7 zile anterior decesului.
41. Totodată, relevantă pentru aprecierea probatoriului este și declarația martorului Șopov Maria, vecină cu Niculcea Andrei și Țaran Aliona, care a comunicat că nu a auzit niciodată de la ultima că aceasta ar fi fost maltratată de concubinul său și că nu cunoaște despre vreun incident de natura celui imputat lui Niculcea Andrei. Mai mult, martorul

Șopov Maria a declarat că, anterior decesului, a observat la Țaran Aliona o echimoză în regiunea frunții, însă aceasta i-a comunicat că singură a căzut și s-a lovit.

42. Instanța apreciază că declarațiile menționate nu pot fi ignorate la evaluarea ansamblului probator, întrucât acestea nu confirmă existența unei conduite violente exercitate asupra victimei de către Niculcea Andrei. În special, declarația martorului Șopov Maria constituie un element probator exterior raportului dintre victimă și făptuitor, iar aceasta nu a relatat despre perceperea nemijlocită a vreunei agresiuni exercitate de Niculcea Andrei asupra lui Țaran Aliona.

43. Prin urmare, din coroborarea probelor administrate rezultă cu certitudine doar faptul că la Țaran Aliona au fost constatate anumite leziuni corporale neînsemnate, produse cu câteva zile anterior decesului. Însă simpla existență a unei leziuni nu permite, în lipsa altor probe suficiente, concluzia că aceasta a fost rezultatul unei acțiuni violente intenționate săvârșite de persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

44. Or, pentru atragerea la răspundere în temeiul art.78[1] Cod contravențional, nu este suficientă existența rezultatului prejudiciabil. Trebuie demonstrată și conduita concretă a făptuitorului care a generat rezultatul respectiv, precum și forma vinovăției cu care aceasta a fost săvârșită.

45. În speță, probatoriul nu exclude o altă modalitate de producere a leziunilor decât cea imputată prin procesul-verbal cu privire la contravenție. Mai mult, explicația oferită de Niculcea Andrei cu privire la caracterul accidental al contactului dintre acesta și victimă este compatibilă, cel puțin sub aspect temporal, cu perioada de producere a leziunilor stabilită prin expertiză și nu este infirmată printr-o probă directă sau printr-un ansamblu probator suficient de concludent.

46. Instanța consideră necesar să distingă între existența unei vătămări corporale și existența vinovăției persoanei acuzate de cauzarea acesteia. Prima împrejurare nu determină automat existența celei de-a doua. Faptul că victima a prezentat o echimoză sau alte leziuni corporale nu demonstrează, prin el însuși, că acestea au fost cauzate de făptuitor printr-o acțiune violentă intenționată.

47. În același timp, în ceea ce privește contactul fizic recunoscut de Niculcea Andrei, instanța reține că acesta a fost descris ca fiind accidental, fără intenția de a lovi sau de a vătăma victima. Or, pentru a putea reține vinovăția în cadrul contravenției imputate, nu poate fi prezumată intenția de a exercita violență doar din faptul producerii unei căderi și al unei leziuni.

48. Prin urmare, chiar admițând că atingerea cu umărul și căderea ulterioară a victimei au avut loc, această împrejurare nu este suficientă pentru a concluziona că Niculcea Andrei a săvârșit „maltratarea sau alte acțiuni violente” în sensul art.78[1] Cod contravențional, în lipsa dovezii caracterului violent și culpabil al conduitei sale.

49. În acest context, instanța reține că sarcina organului constatator nu se limitează la demonstrarea existenței unei leziuni, ci presupune administrarea unui probatoriu apt să demonstreze toate elementele constitutive ale contravenției imputate. Această concluzie rezultă și din art.375 Cod contravențional, potrivit căruia concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional. Regula legală este în concordanță cu garanțiile prezumției de nevinovăție aplicabile procedurilor contravenționale cu caracter „penal” în sensul autonom al art.6 §1 și §2 din Convenție.

50. În cauza de față, instanța nu identifică probe directe care să demonstreze că Niculcea Andrei a aplicat victimei lovituri sau că a exercitat asupra acesteia o altă formă de violență fizică intenționată. Nici declarațiile martorului Șopov Maria, nici concluziile expertizei medico-legale și nici celelalte înscrisuri administrate nu confirmă o asemenea împrejurare.

51. În consecință, în condițiile în care probele administrate nu înlătură dubiul rezonabil cu privire la caracterul violent și culpabil al acțiunilor imputate lui Niculcea Andrei, iar concluziile despre vinovăția acestuia nu pot fi întemeiate pe presupuneri, instanța va aplica principiul in dubio pro reo și va interpreta dubiile existente în favoarea făptuitorului.

52. În corespundere cu art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile nu există faptul contravenției.

53. În conformitate cu art.461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute de articolele 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.

54. Instanța de judecată mai notează că, potrivit principiului „actori incumbit probation”, cel ce face afirmație în fața judecății trebuie să o și dovedească, astfel, instanța de judecată reiterează că, de către agentul constatator nu au fost acumulate probe care ar fi demonstrat comiterea de către Niculcea Andrei a contravenției imputate.

55. Așadar, prin prisma circumstanțelor expuse supra, instanța de judecată conchide că, în speță, în acțiunile lui Niculcea Andrei lipsește latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional, motiv pentru care va înceta procesul contravențional.

56. În conformitate cu art.art.395, 400, 441, 442, 460-462 Cod contravențional, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Procesul contravențional intentat în privința lui ***Niculcea Andrei***, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 562190 din 08.07.2026, învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional, se încetează din motivul că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Căușeni.

Președintele ședinței,
Judecător **/semnat/** **Negru Nicolae**

Copia corespunde originalului
Judecător *Negru Nicolae*